
HÈRACLES
Llibre XVIII · El fill de dos mons

PRÒLEG – EL JURAMENT

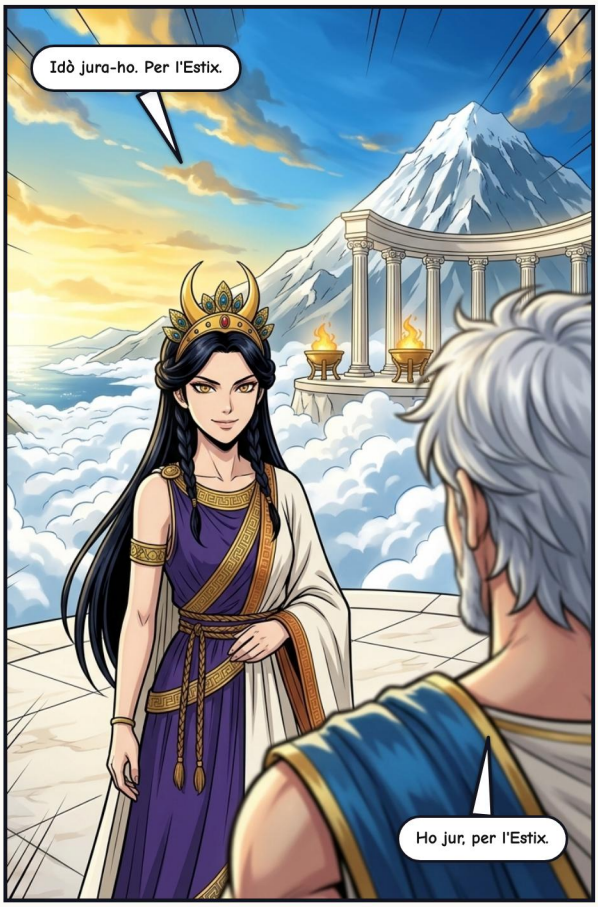

Vuit mesos després. Hera no se n'havia oblidat.

UAAAH!
SSSSS

Amfitrió: «Déus del cel...»

Cridau Tirèsias.

Domarà monstres a la terra i a la mar. Lluitarà al costat dels déus contra els fills de la Terra.
I a la fi: repòs, i una esposa entre els immortals.

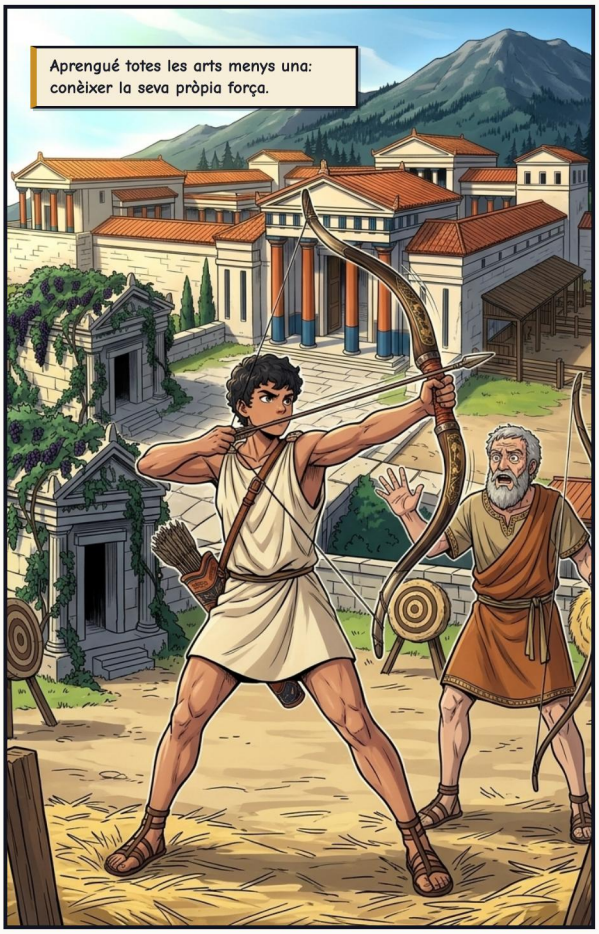
Aprengué totes les arts menys una: conèixer la seva pròpia força.

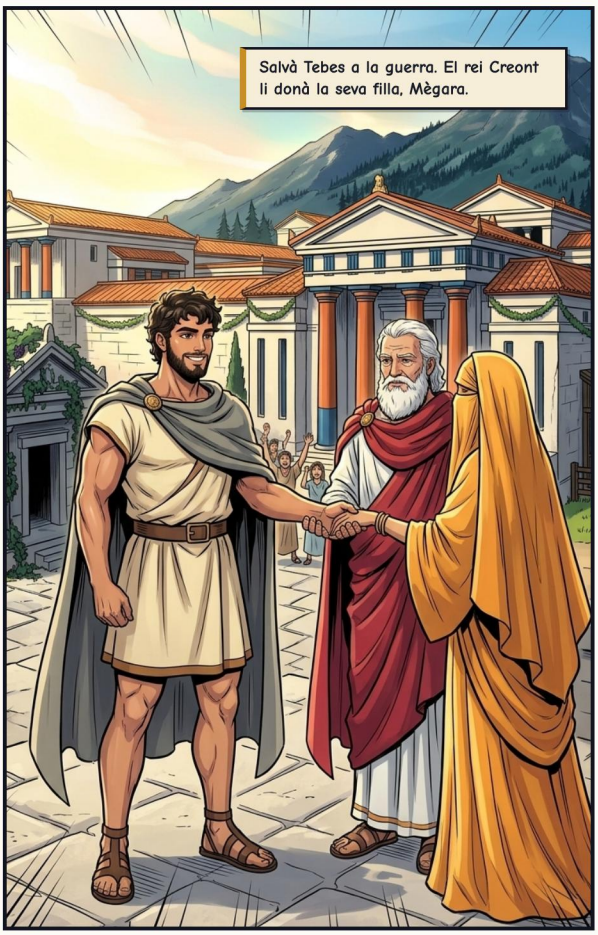
Salvà Tebes a la guerra. El rei Creont li donà la seva filla, Mègara.

Durant uns quants anys, fou feliç.

ACTE I — EL NOM

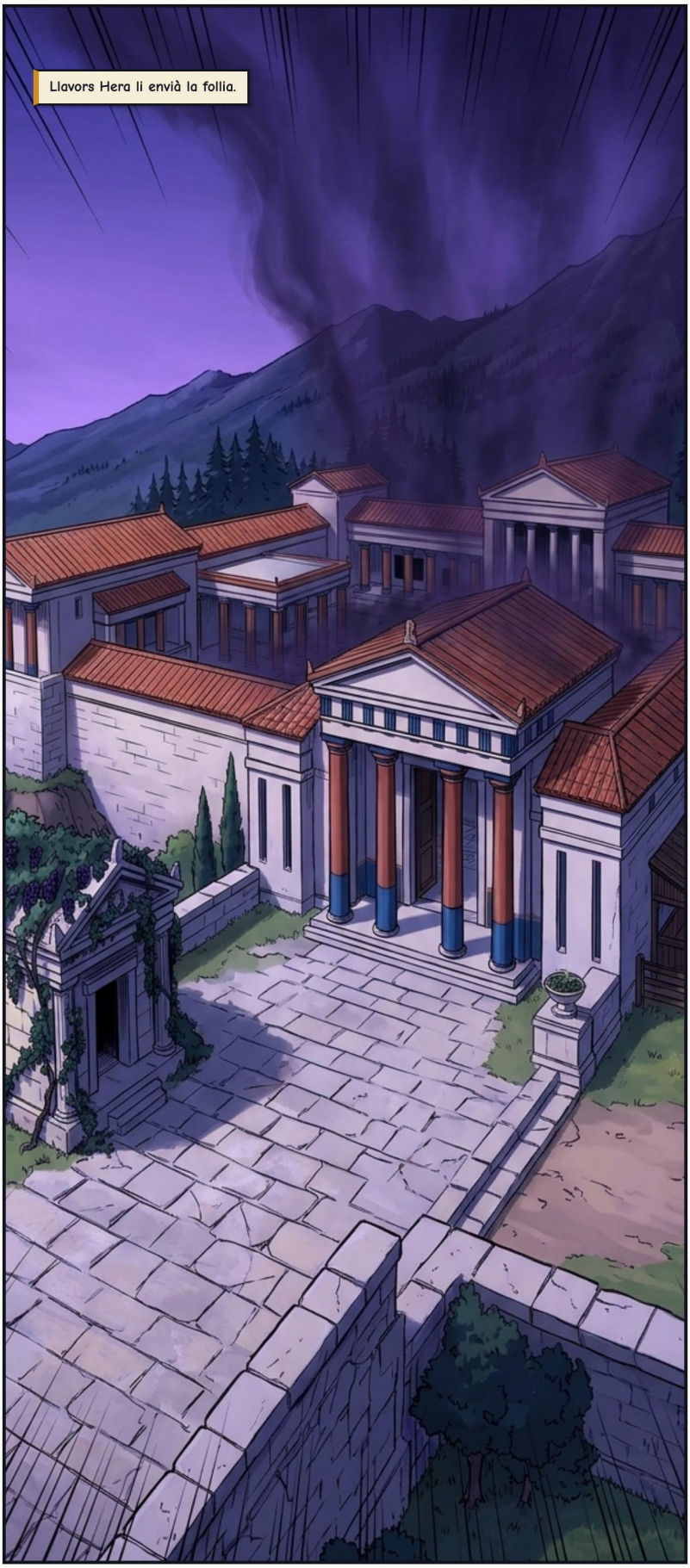
Llavors Hera li envià la follia.

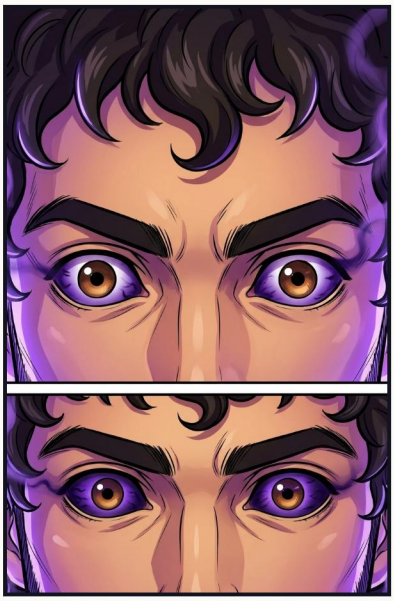

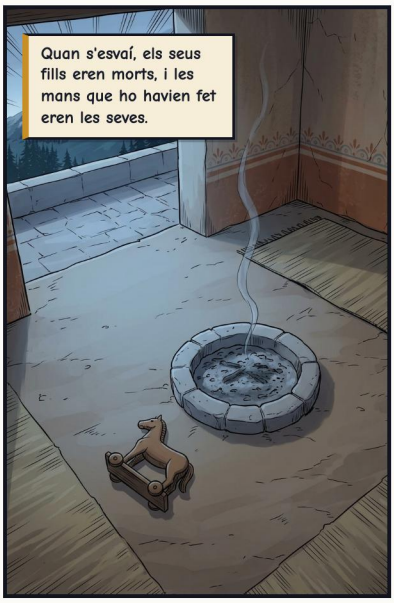
Quan s'esvaí, els seus fills eren morts, i les mans que ho havien fet eren les seves.

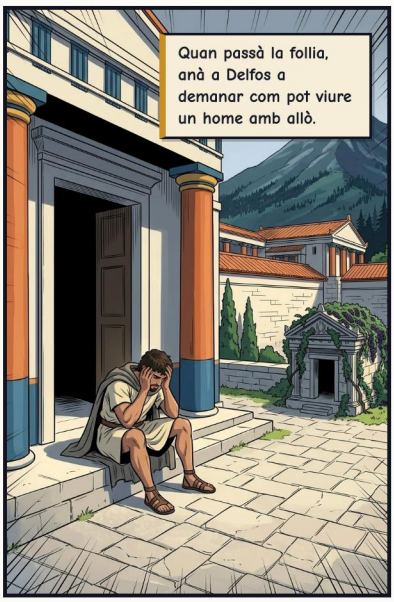
Quan passà la follia, anà a Delfos a demanar com pot viure un home amb allò.

La Pítia: «Ves a Tirint. Serveix Euristeu dotze anys, i fes els deu treballs que et mani.»
«Llavors no moriràs. I des d'avui, el teu nom és Hèracles.»

Hèracles. «Glòria d'Hera.» La deessa que m'ha fet això.

Primer treball: el lleó de Nemea. Du-me'n la pell.

ACTE II – ELS TREBALLS

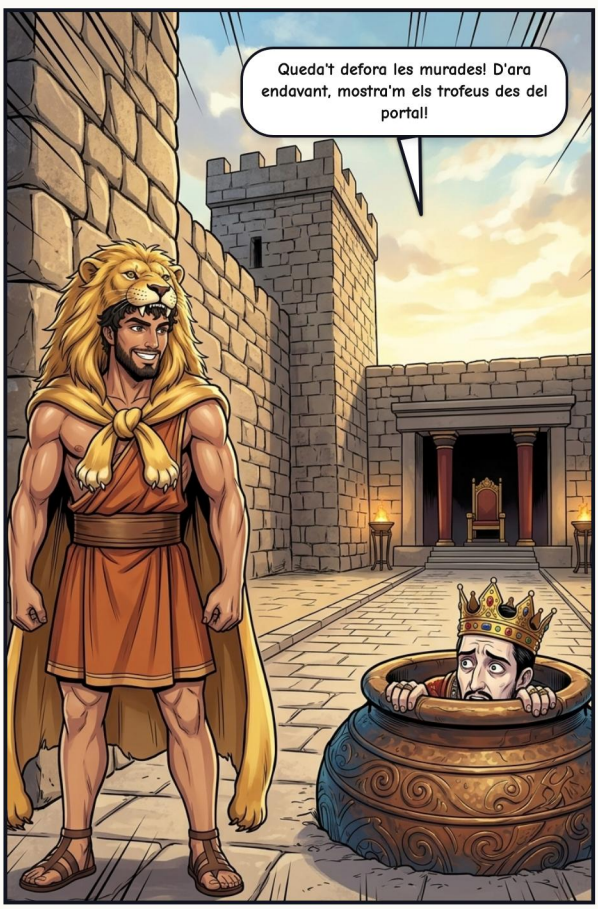

El segon treball: la Hidra de Lerna.

IOLAU! FOC!

FUUUM

L'últim cap, el que no podia morir, quedà enterrat davall una roca.
Tot allò que tocassin aquestes fletxes, quedaria enverinat. Recorda-les.

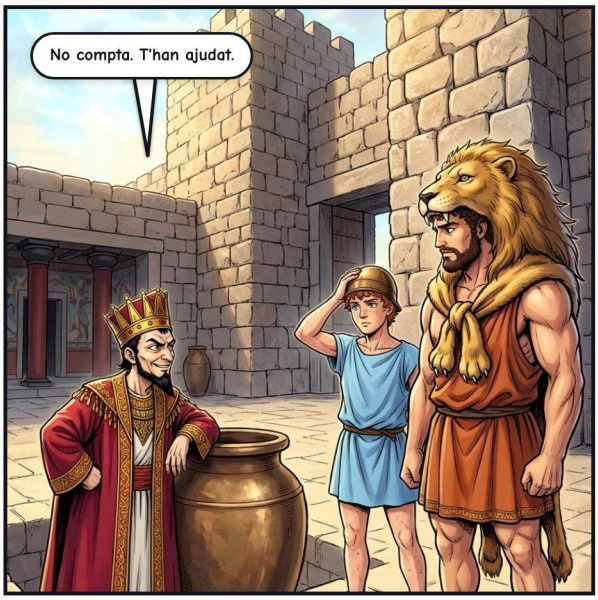
No compta. T'han ajudat.

La cérvola de banyes d'or d'Àrtemis: la cinquena, la que deixà córrer.
Ordres d'Euristeu, senyora. Vos la tornaré.

UUH!

Els estables d'Augias, nets en un dia. Euristeu tampoc no el comptà: a Hèracles l'havien pagat.

Els ocells d'Estímfal.

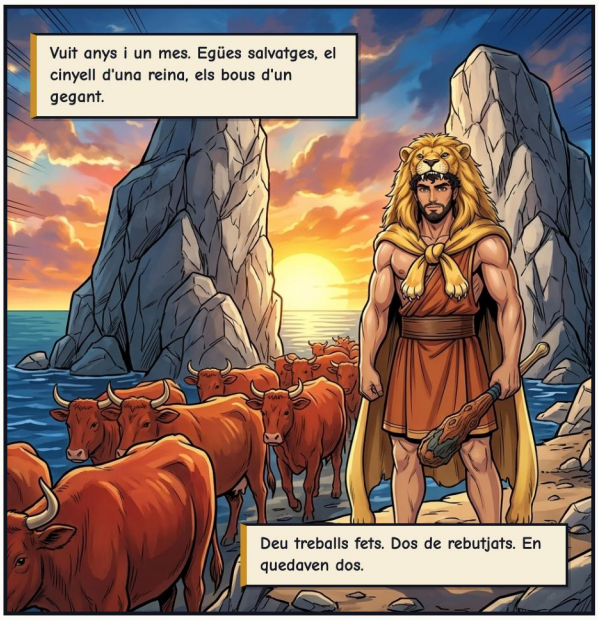
Vuit anys i un mes. Egües salvatges, el cinyell d'una reina, els bous d'un gegant.
Deu treballs fets. Dos de rebutjats. En quedaven dos.

LA VORA DEL MÓN

Du-me tres pomes, i jo t'aguant això.

Ja les duré jo mateix al teu rei. Tu queda't això.
És clar. Aguanta-ho un moment mentre plec el mantell per fer-me un coixí.

EH!

EL DARRER TREBALL

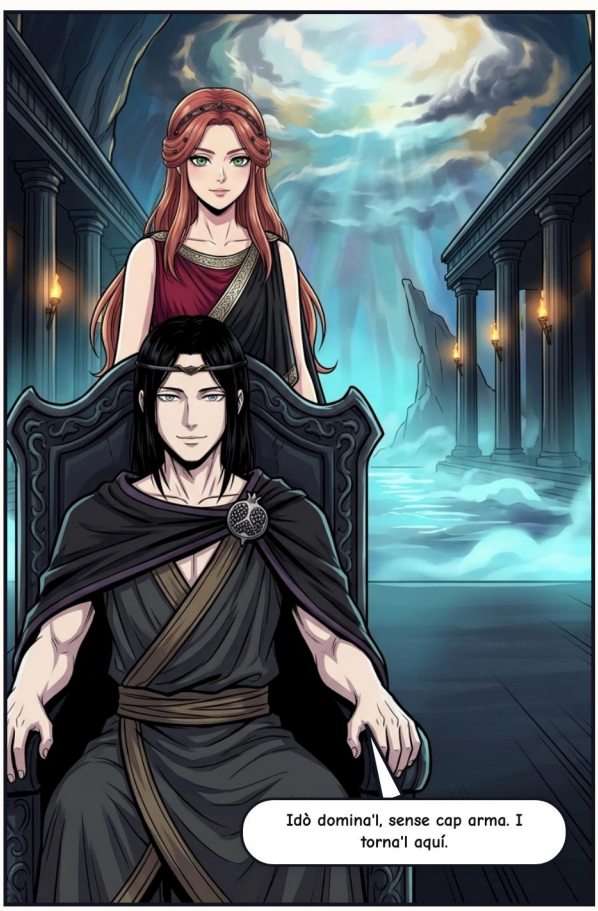

GRRRAAAH!

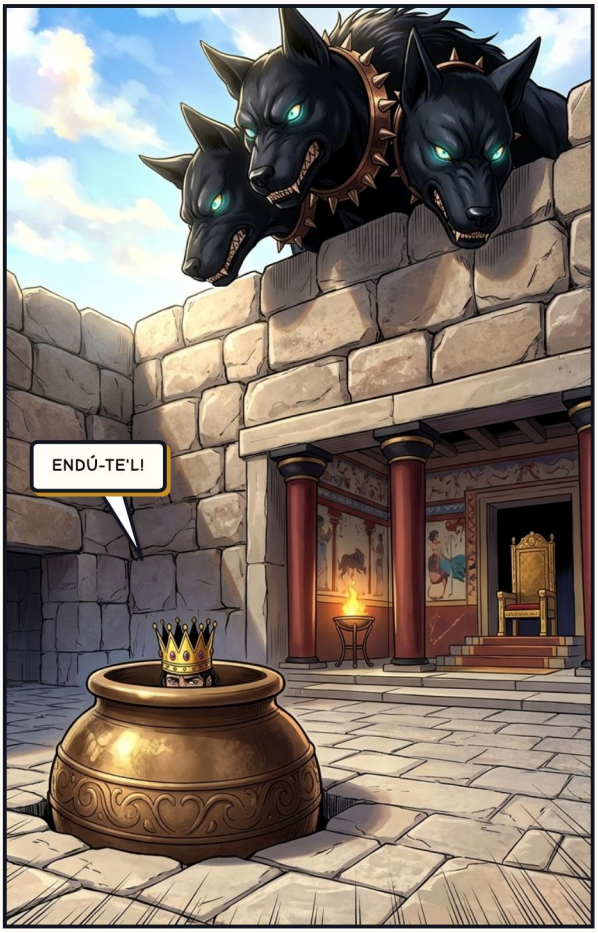
ENDÚ-TE'L!

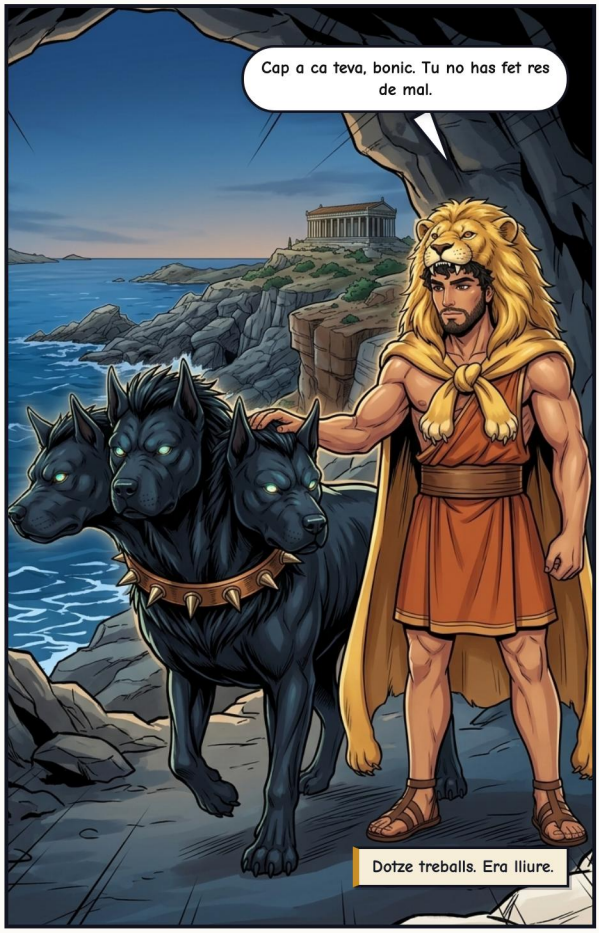
Cap a ca teva, bonic. Tu no has fet res de mal.
Dotze treballs. Era lliure.

ACTE III – LA GUERRA DELS GEGANTS

Tots els déus lluitaren, i cap Gegant no quedava abatut.

TUANG

AQUESTA ÉS LA SEVA TERRA NATAL. TREU-LO DE PAL·LENE!

Vine, idò.

KRA-KOOOM!

Els déus havien vençut, amb les fletxes d'un mortal.
Hera no li donà les gràcies. Però el mirà partir.

ACTE IV – EL REGAL

Anys després, ell envià a casa una princesa captiva, Íole.
Deianira tenia por de perdre'l.

FSSSSS

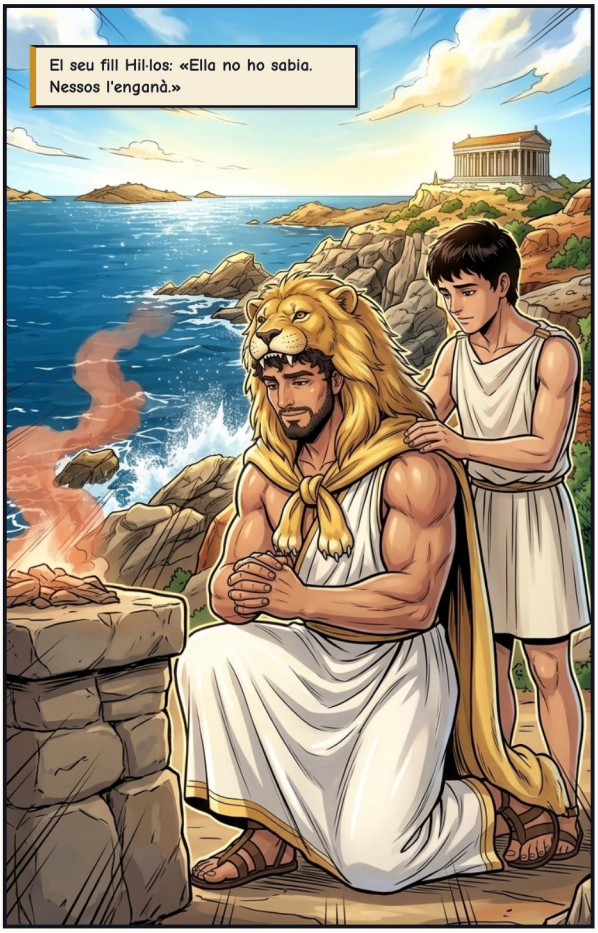
El seu fill Hil·los: «Ella no ho sabia. Nessos l'enganà.»

Un oracle digué que cap ésser viu no em mataria. Un de mort ho ha fet.
Duis-me al mont Eta.

EPÍLEG – GLÒRIA D'HERA

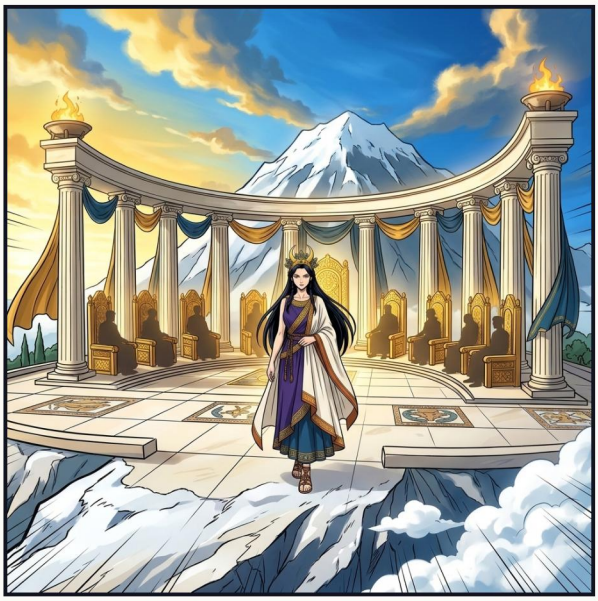

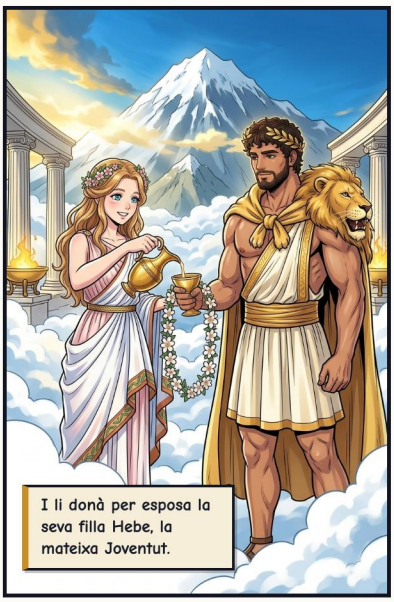

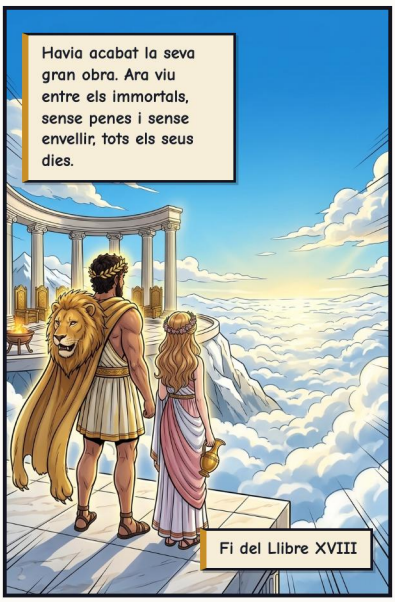

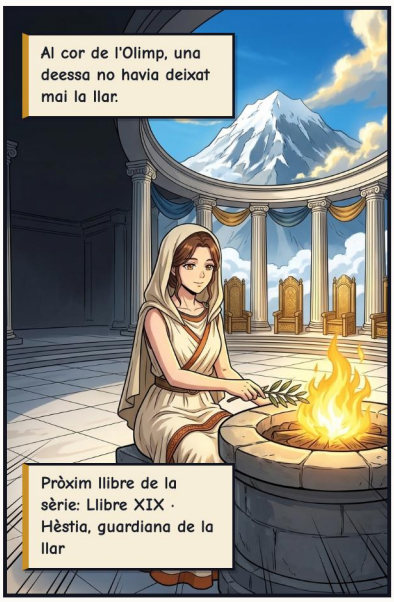

COLOFÓ

Hèracles: el fill de dos mons

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Apol·lodor (Biblioteca 1.6, 2.4–2.7), Hesíode (Teogonia), Homer (Ilíada 19, Odissea 11), Píndar (Nemea 1), Teòcrit (Idil·lis 24–25), Eurípides (Hèracles), Sòfocles (Les traquínies), Diodor (Biblioteca 4), Ovidi (Metamorfosis 9), Virgili (Eneida 6). La tercera retirada d'Euristeu dins la gerra i les paraules d'Hera a l'Olimp són posada en escena d'aquesta sèrie.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

18-heracles_ca.pdf